

Cât de plăcute sunt locașurile Tale,
Doamne al oștirilor! Sufletul meu
suspină și tânjește de dor după
Curtile Domnului, inima și carnea
mea strigă către Dumnezeu
Cel viu! Până și pasărea își
găsește o casă acolo și rândunica,
un cuib unde își pune puii... Ah,
altarele Tale, Doamne al oștirilor,

o prefac într-un loc plin de izvoare
și ploaia timpurie o acoperă cu
binecuvântări. Ei merg din putere
în putere, și se înfățișează
înaintea lui Dumnezeu în Sion.
Doamne, Dumnezeu oștirilor,
ascultă rugăciunea mea! Ia aminte,
Dumnezeu lui Iacov! Tu, care ești
scutul nostru, vezi, Dumnezeule,
și privește fața unsului Tău!

Psalmul 84

Impăratul meu și Dumnezeu meu!
Ferice de cei ce locuiesc în Casa Ta,
căci ei tot mai pot să Te laude!
Ferice de cei ce-și pun tăria în Tine,
în a căror inimă locuiește încrederea!
Când străbat aceștia Valea Plângerii,

Căci mai mult face o zi în curțile
Tale decât o mie în altă parte;
eu vreau mai bine să stau în pragul
Casei Dumnezeului meu, decât să
locuiesc în corturile răutății!
Căci Domnul Dumnezeu este un soare
și un scut, Domnul dă îndurare
și slavă, și nu lipsește de niciun
bine pe cei ce duc o viață fără
prihană. Doamne al oștirilor, ferice
de omul care se încrede în Tine!